

пустнало, щото побѣдоноснитѣ турски войски да се ограничатъ само съ вземането на двѣ крѣпости въ юго-източна България, ако по пѣтя на тия побѣди не имѣ се изпрѣчили нѣкои прѣпятствия, въ случая отъ родѣ, лежащъ вѣнъ отъ употрѣбата на оржжието. Прѣзъ 1366 г. стана експедицията на графъ Амадей срѣщу Шишманъ, а послѣдниятъ, въ сжщата година е посѣтилъ Мурадъ въ Одринъ. Това е важно и го научаваме не отъ турскитѣ, а още по-малко отъ български източници, а отъ хроникитѣ по горнята интересна експедиция.—И тѣй, промежутъкътъ 1362—1366 г. за юго-източна България остава съ бѣли страници въ историята ни, поне отъ къмъ данни за турскитѣ тукъ подвизавания. Взетитѣ отъ Тимурташъ български крѣпости Къзълъ-Агачъ и Ямболъ съмнително е дали не сж били населени слѣдъ това съ турци. Още въ 1388 г. се срѣща турско номенклатурно име за заселище между Ямболъ и Сливенъ, нарѣчено Таузонлу, вѣроятно Таушанлий¹⁾. Тур-

¹⁾ Въ историята на българитѣ (ор. cit., 445) Иречекъ, като споменува заселище Таусли, дѣто въ 1388 г. Шишманъ, като плѣнникъ на Аки Паша отива да се моли на Мурада I да го помилва, казва, че то е неизвѣстно, но по-послѣ (въ Пѣтувания на България, ч. II, стр. 674) той твърди, че Таусли е Таушанлий при Таушанъ-Тепе, до Ямболъ. Колкото и да е внушително това посочване, сжществуването на заселище съ име по-близко на Таусли, а именно Таузлий при Сливенъ ни кара да мислимъ, че това историческо мѣсто се е намирало тъкмо тукъ. Дриновъ съвсѣмъ несполучливо посочваше Таузлий въ Тузлука (Псп. кн. VII, стр. 3). Подробности за това заселище ще се дадатъ въ историята на Сливенъ, защото то влиза въ неговитѣ покрайнини. Намирало се е на сѣверо-западъ отъ с. Черкешлий (Михайлово), между него и града Сливенъ. Тукъ и до днесъ се намиратъ слѣди отъ стари основи. Стари селени разправятъ, че то се казвало Тазли или по турски Таусли, а по други Тавазлий (тавазъ на турски значи паунъ). Обаче най-популярното му име е Таузлий. Така: на сѣверо-изтокъ отъ слѣдитѣ му има мѣстность нарѣчена Таузлийска поляна или Таусла аланъ (по турски) (Ср. Д. Димовъ въ сливенския в-къ „Радикалъ“, бр. 54, стр. 4). Интересно е, че и на грѣцки паунъ значи τρωγς. Днесъ фауната на Сливенско, нѣкога тѣй богата, е значително обѣднѣла. До прѣди нѣколко години тукъ паунитѣ не сж били рѣдкостъ. Селището Таузлий е било разсипано кждѣ срѣдата на XVIII-я вѣкъ наедно съ друго сливенско село Гергювецъ. Причина за това, казва прѣданието, е било намѣреното между тия двѣ села богатство, и то случайно, отъ мѣстнитѣ говедари. Нѣкои отъ намѣренитѣ монети